

РЕШЕНИЕ

№ 16454

гр. София, 12.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 58 СЪСТАВ, в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА

при участието на секретаря ЦВЕТЕЛИНА ИЛ. ПАВЛОВА
като разглежда докладваното от СВЕТЛАНА Й. БЪЧЕВА Гражданско дело № 20221110156830 по описа за 2022 година

Производството е образувано по предявени от ЗД ***** АД против В. Е. К. иск по чл. 500, ал.1, т. 3 КЗ - за регресно вземане в размер на 269,60 лв., която се претендира като общ размер на изплатено застрахователно обезщетение в размер на 244,60 лв. от ищеца в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на ответника и за щети на автомобил „БМВ Х“ с рег.№ РВ ***** ТХ, причинени от ответника при реализирано по вина на ответника пътно-транспортно произшествие от дата 05.07.2019 г. в района на гр. Пловдив, като се твърди, че ответникът е напуснал мястото на произшествието и така се е отклонил от проверка за алкохол.

От страна на ответника не е упражнено правото на отговор. С писмено Становище оспорва иска с възражение за плащане.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, намира от фактическа и правна страна следното:

Съгласно задължителната за съобразяване съдебна практика, формирана по реда на чл.290 ГПК - Решение № 183/22.11.2010г. по т.д.№ 30/10г. на ВКС, ТК, II отд. и Решение № 16/02.02.2011г. по т.д.№ 374/10г. на ВКС, ТК, II отд., само фактът на напускане на местопроизшествието не може да се квалифицира като виновно поведение за отклоняване от проверка за алкохол, каквото поведение и вината на застрахования подлежат на доказване от ищеца по регресния иск. Само при наличието на данни за предприети мерки за извършване на проверка за алкохол на участник в ПТП, от която той виновно се е отклонил, би могло да се приеме, че е налице основанието по чл.274, ал.1, т.1, пр.посл. КЗ за регресна отговорност на застрахования.

В случая не са налице доказателства за предприета спрямо ответника проверка за алкохол, но предвид извършеното плащане, което ищецът не оспорва, съдът приема за установено наличието на основание за регресното вземане на ищеца заедно със законната лихва до датата на плащането. Плащането е факт, настъпил в хода на

процеса, който подлежи на съобразяване на основание чл. 235, ал. 3 ГПК, като обуславя отхвърляне на иска.

По аргумент от чл. 78, ал. 2 ГПК, тъй като е дал повод за завеждане на иска, независимо от отхвърляне на иска, ответникът следва да заплати на ищеца сторените от последния съдебни разноски -50 лв. - държавна такса, 100 лв. – юрисконсултско възнаграждение.

Мотивиран от горното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от "*****" АД против В. Е. К. иск по чл. 500, ал.1, т. 3 КЗ - за регресно вземане в размер на 269,60 лв., претендирано като общ размер на застрахователно обезщетение, изплатено от "*****" АД в качеството му на застраховател на гражданската отговорност на В. Е. К., виновно отклонил се от проверка за алкохол, и за щети на автомобил „БМВ Х“ с рег.№ РВ ***** ТХ, причинени при пътно-транспортно произшествие от дата 05.07.2019 г. в района на гр. Пловдив.

ОСЪЖДА В. Е. К. с ЕГН ***** да заплати на "*****" АД с ЕИК 831830482 сумата **150 лв.** – съдебни разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд с въззивна жалба в 2-седмичен срок от връчването му в препис.

-

Съдия при Софийски районен съд: _____